

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 315/2019
03.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Слободана Драгутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К.35/18 од 24.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1128/18 од 21.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Слободана Драгутиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К.35/18 од 24.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1128/18 од 21.01.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К.35/18 од 24.09.2018. године, између осталих, окривљена АА је оглашена кривом због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ и осуђена је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју јој се урачунава време за које је била лишена слободе од 15.04.2016. године до 16.04.2016. године по решењу ПС Параћин КУ.бр.519/16, Р.З.бр.41/16 од 15.04.2016. године и време трајања мере забрана напуштања стана без електронског надзора почев од 16.04.2016. године до 12.07.2016. године, те је одређено да ће се казна затвора извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим што уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима

станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљена је обавезана да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1128/18 од 21.01.2019. године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини, па је преиначена пресуда Вишег суда у Јагодини К.35/18 од 24.09.2018. године тако што је, између осталих, окривљена АА оглашена кривом због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, а како је то ближе описано у ставу I изреке те пресуде, те је осуђена на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју јој се урачунава задржавање до 48 сати по решењу ПУ Јагодина ПС Параћин КУ.бр.519/16, Р.З.бр.41/16 од 15.04.2016. године и време трајања мере забрана напуштања стана без електронског надзора и то од 16.04.2016. године до 12.07.2016. године, а казна затвора ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим што уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљена је обавезана да плати суду на име трошкова кривичног поступка - паушала износ од 12.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су заједничка жалба окривљене АА и њеног браниоца, као и жалба браниоца окривљеног ББ, одбијене као неосноване.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Слободан Драгутиновић, због повреде закона и због повреде људског права и слободе окривљене зајемченог Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, конкретно повреде одредбе члана 6. став 1. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те укине правноснажне пресуде Вишег суда у Јагодини К.35/18 од 24.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1128/18 од 21.01.2019. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде

против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на транскриптима разговора окривљене са другим лицима, а који доказ није прибављен у складу са законом, јер су неки од разговора окривљене са другим лицима вођени пре датума доношења наредбе судије за претходни поступак о тајном надзору комуникације окривљене. Овим наводима браниоца окривљене се, по налажењу овога суда, правноснажне пресуде суштински побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер, иако се у списима предмета налазе транскрипти снимљених телефонских разговора и „смс“ порука окривљене АА са другим лицима пре датума 19.05.2015. године, из побијаних пресуда, као и из списка предмета, произилази да суд на истима није засновао правноснажну пресуду, већ је суд у конкретном случају у току доказног поступка извршио увид и побијану правноснажну пресуду засновао само на транскриптима снимљених телефонских разговора и „смс“ порука окривљене АА и тонским записима истих по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Јагодини Кпп.пов.2.број 15/15 од 19.05.2015. године о тајном надзору комуникације, тачније на разговорима вођеним дана 10.06.2015. године и дана 23.06.2015. године, а што јасно произилази из разлога првостепене пресуде датих на странама 15 и 19, а који транскрипти и по начину прибављања и по својој садржини представљају законит доказ на којем се пресуда може заснивати. Ово, имајући у виду да су наведени транскрипти, које је суд извео као доказ, настали као резултат законито спроведене посебне доказне радње тајни надзор комуникације окривљене АА са другим лицима, која је извршена на основу образложене наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Јагодини Кпп.пов.2.број 15/15 од 19.05.2015. године о тајном надзору комуникације, донете на предлог Вишег јавног тужиоца у Јагодини Стр.пов.бр.59/15 од 18.05.2015. године, а све у складу са одредбама чланова 166. до 170. Законика о кривичном поступку који је био на снази у време доношења наведене наредбе и у време спровођења према окривљеној мере одређене том наредбом.

Дакле, како, по оцени Врховног касационог суда, наведени транскрипти снимљених телефонских разговора и „смс“ порука окривљене АА и тонски записи

истих представљају законит доказ на којем се пресуда може заснивати, то су из наведених разлога неосновани наводи браниоца окривљене којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем пресуде на истом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничено је право окривљеног, дакле и његовог браниоца сходно одредби члана 71. тачка 5) ЗКП, на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП).

Бранилац окривљене у осталом делу захтева за заштиту законитости наводи да нижестепени судови нису у побијаним одлукама јасно и прецизно објаснили на који начин је окривљена извршила кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ за које је правноснажно оглашена кривом, те какав је тачно договор постигла са окривљеним ББ, а који наводи браниоца окривљене би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, у образложењу захтева се наводи и да окривљена није извршила предметно кривично дело, јер изведеним доказима није утврђено да је она примила обећање поклона у новцу да изврши службену радњу коју не би смела да изврши и то да убрза поступак доношења решења за ВВ, те да је за то након десет дана примила обећани поклон у новцу у износу од 50 евра, већ је то само конструкција суда, а што у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену доказа у правноснажним одлукама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеној и њеном браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у овом делу оценио недозвољеним.

Такође, бранилац окривљене у поднетом захтеву указује и да су нижестепени судови својим поступањем повредили право окривљене на правично суђење зајемчено чланом 6. став 1. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободe окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљене нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Слободана Драгутиновића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљене у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.